

forklares, selv om Ministeren bagefter har udtalt sig om, hvad han politisk maatte ønske.

Naar man siger, at der foreligger et Forsøg paa at gøre Amtmanden til Agitator, forekommer det mig at være i den Grad grebet ud af Luften og grebet ved Haarene, at jeg er vis paa, at det intet Øjeblik er faldet Ministeren eller andre, som læser dette ganske uden forudfattede Meninger, ind, at deri skulde ligge noget i Retning af en Agitation. Det er en Meddelelse om noget, Ministeren har sagt ved en given Lejlighed, og den Meddelelse bliver hos den, som faar den. Naar Ministeren samtidig anmoder Amtmanden om at sende Meddelelse om, at Ministeren har holdt sit Løfte og tillige udtalt disse andre Ting videre til Folketingsmanden for Kredsen deroppe, er det, saa vidt jeg skønner, den almindelige Maade, paa hvilken man meddeler saadanne Ting til fremtrædende Folk eller Embedsmænd deroppe; det gaar igennem Amtmanden. Deri ligger ikke noget som helst for Amtmanden krænkende. Desuden har Amtmand Rytter selv udtrykkelig sagt, at han fandt ikke noget som helst krænkende deri.

Nej, der er ingen Grund til at hæfte sig ved disse Ting og ingen Grund til at mene, at Ministeren skulde være gaaet uden om det, som, da han den Gang udtalte sig, stod for hans Bevidsthed. En æret Taler sagde før, at jeg havde sagt, at en Udtalelse af Ministeren til Amtmanden var en „Kærlighedskaabe“, hvormed han vilde dække ham. Det er muligt, at jeg har brugt det Udtryk, thi Tanken er rigtig. Jeg har ment, at Ministeren har vist en Overbærenhed, som efter min Mening maaske er det, man snarest kunde bebrejde Ministeren: at han har fundet sig i, at en Embedsmand optraadte saaledes overfor sin Minister, som Amtmanden har gjort. Naar det ærede Medlem før gav en anden Fortolkning af denne Ministerens Henstilling, som om der laa en politisk Tendens i at sige, at Ministeren opfattede Amtmandens Skrivelse som privat, tror jeg rigtignok, at det er saa fuldstændigt uden noget som helst Grundlag, at jeg i alt Fald for mit Vedkommende føler mig kaldet til at afvise det som ganske uhjemlet. Jeg tror ikke, der er fjerneste Anledning til at tro andet end, hvad Ministeren har sagt, at han har villet lægge Amtmanden i Munden at tage sin lidet forsvarlige Udtalelse tilbage paa den Maade, at han erkendte: det var noget, jeg sagde privat, noget, som jeg forløb mig med at sige, men som ikke skal spille nogen Rolle.

Jeg ser derfor ikke, at der i den hele Sag er noget, som gør et saa

stort Apparat enten nødvendigt eller ønskeligt. Jeg ser ikke noget som helst, i hvilket Ministeren har svigtet den Tillid, man har Ret til at nære til ham, og jeg anbefaler derfor, at man stemmer mod det Forslag til Overgang til Dagsordenen, som her er stillet. Jeg ser ikke, at der er noget som helst forsvareligt Grundlag derfor.

Godskesen: Den højtærede Justitsminister kritiserede den Gengivelse af Embedsmændenes Telegram af 17. Marts 1918, der findes i Bilagene til Kommissionens Beretning Side 67. Den højtærede Minister brugte endogsaa saa stærkt et Udtryk som det, at der her skulde foreligge et Falsum. Det er et Udtryk, som jeg paa Kommissionens Vegne maa tilbagevise, og jeg skulde tro, at jeg vil kunne gøre det paa alle Kommissionsmedlemmernes Vegne.

Den højtærede Minister fæstede sig først ved, at Ordet „Stop“ i Telegramteksten et Sted skulde være erstattet af et Punktum. Den højtærede Minister mente, at dette var i Strid med Kommissionens Praksis og henviste til, at der i et Par andre Telegrammer, som han fandt ved at blade et Par Sider frem, fandtes gengivet Ordet Stop, saaledes, at Ordet Stop ikke var omskrevet til Punktum. Med Hensyn hertil skal jeg sige, at Kommissionens Beretning ikke følger nogen fast Praksis i saa Henseende, og det vilde vel ogsaa være uden Interesse, thi Stop og Punktum betyder akkurat det samme. Hvis den højtærede Minister vil have et Bevis derfor, vil jeg bede ham blade ikke frem, men tilbage til Telegram Nr. 24, der findes Side 65, det Telegram, hvorpaa Embedsmændenes Telegram af 17. Marts er Svaret. I den Tekst af Telegram Nr. 24, der er forelagt Kommissionen, findes en Mængde Gange Ordet Stop, vel en halv Snes Gange, og dette Stop er stadig blevet erstattet med et Punktum. Hermed tror jeg at have ført Bevis for, at der ikke ligger noget som helst bagved, at man ogsaa i Telegram Nr. 25 har erstattet et Stop med et Punktum.

Men saa kommer jeg til det, som for den højtærede Minister naturligvis er Hovedsagen, det, jeg nu har berørt, er sikkert kun en Indledning. Hovedsagen er da den, at der i Telegrammets trediesidste Linie er indsat et Punktum mellem dismissal og petition. Med Hensyn hertil skal jeg oplyse, at dette Punktum er indsat af Kommissionens Sekretær. Gengivelsen af Telegrammer og andre Dokumenter er, som det er sædvanligt ved saadanne Lejligheder, besørget i Sekretariatet, og Kommissionens